

சுண்டைக் கீழ்ப் போன பக்கம், சீடி வந்து

நேர்ந்து, அண்ணர்கள் செத்து மடிந்தார்
கள், சிவன் யாகம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

மாண்டு மடிந்தார்கள், வைகுந்தம் சேர்ந்
தார்கள், வாடுங்கள்/நாம் போய் பார்த்து
விட்டு, எடுத்து அடக்கம் செய்து விட்டு
வடுவோம், வாடுங்கள்/என்றுள்.

கிணைக்கேட்ட சன்னண்ண சாயியின் மிணை,
பெரிய வளைப்பார்த்து, 'அக்கா/வாடுங்கள்!
நாம், யோகலாம்; திவருக் கென்ன, மகராசி/
கிண்டேறும், அண்ண மார்கள் பன்னியை கொண்
து, கைறு போட்டு கள் கெண்டு வடுவார்கள்!
சிவன் வடித்துச் சாயிடுவான், அவர்கள்
கிழந்து விட்டார்கள் என்று, திவன் யாய்
பெய்க்கினான்; சரி, வா/நாம் திங்கு கிடுக்க
க்கூடாது, திவன் அண்ணன் மார்கள்
வந்து, நம்மிடக்கண்டான்/வெட்டி வெறிந்
து விடுவார்கள், சுண்டாளர்கள்! என்று,
அண்ணி மார்கள் திடுவடும் கிண்டளாக
பேசும் போது, பர்வதியாளுக்கு கோபம்
வந்து, அவர்களை நோக்கி 'அண்ணை/கேள்'

பேசு, திசு சமயமல்ல; என், அண்ண மார்கள்,
 வீரமலைக்காட்டில் அனாதையாக செத்துக்
 கிடக்கிறார்கள், போய்ப்பார்த்து விட்டு, எஞ்
 சூ அடக்கம் செய்து விட்டு, வருஷவாழ்
 வாடுங்கள்! / என்னுள்.

அண்ண
 மார்கள்

சிம்மா, பர்வதி / அண்ண மார்கள், திருந்து
 விட்டார்கள் போய் வரலா மென்று, கூய்
 பிடுகிறீயே? உன், அண்ண மார்கள், எங்
 களுக்கு என்ன உரிமை கொடுக்கிறீ
 கிறீர்கள்? / ஒன்றுமில்லை! நாங்கள், எம்மா
 வருஷவாழ்; மேலும், உன் அண்ண மார்
 கள், எங்களை கல்யாணம் செய்யும் போது,

பாடல்

//
 கையினுலே கையாலே விரல் கொடுத்துள்ள
 அங்கு விரல் கொடுத்துள்ள
 அண்ணல்கள் கணங்குழைந்து போடு மென்று
 அங்கு போடு மென்று
 துங்கத்தினால் துங்கத்தினால் விரல் செய்து
 அங்கு விரல் செய்து
 துந்திரமாய் எங்களுக்கு விரல் கொடுத்துள்ள
 அங்கு விரல் கொடுத்துள்ள
 விரலாலே விரல் கொடுத்துள்ள 28/
 அங்கு விரல் கொடுத்துள்ள

உன் அண்ணாடு க்கு வீரியம் குறையு மென்று
அய்யோ. குறையு மென்று.

வெள்ளியாடுவ விரல் செய்து

அங்கு விரல் செய்து

வாதுவிதுமா விரல் கொடுத்தார்

அம்மா விரல் கொடுத்தார்.

நாங்கள் மரலியிட தோச குண்டு

அம்மா தோச குண்டு.

மற்றுகமம் பர்வத்யே நாங்கந்யேயாம்

அம்மா நாங்கந்யேயாம்.

கை கொடுத்த பத்தினி தோச குண்டு

அம்மா தோச குண்டு,

நாங்கள் தண்டுகமம் நாங்கந்யேயாம்

அம்மா நாங்கந்யேயாம்.

விரல் கொடுத்து துங்கம தோச குண்டு

அம்மாதோச குண்டு

வேறு சுகம் பத்தினி தண்டதில்ல

அம்மா தண்டதில்ல ||

அண்ணா! அம்மணி, பர்வதி! உன் அண்ணாண்டார் களை
கல்யாண செய்து நாள் குதுல், நாங்கள் செவ்
வநீக்காமா னைகையில் குறையு போல் அடையடிக
க்கிடக்கவேண்டும், குடுசுகமும் நாங்கள்

கண்டதில்லை, எங்கள்மேல் யோவ் பெண்கள்,
 திருத்தி உலகத்தில், திருத்தி மாற்றி கஷ்டத்தை
 யாராவது அனுபவத்திற்குக் கொண்டுள்ளார்களா?
 எங்கள்மேல் யோவ், புருஷன் மூகம் காணாமல்
 யார, திருத்தி கொடுத்தார்கள்? கல்யாணம் செய்து
 நாள் முதல், புருஷன் கூட சுகத்துணை
 கண்டதில்லை! அப்படியிருக்க, நாங்கள்
 எதற்காக உலக வேண்டும்? என்று! அண்ணன்
 மாரர்கள் திருவடும், நாங்கள் யோகிதிகளும்
 என்று, புறப்படும் யோவ், சின்னண்ண
 சாயியின் மனைவி, பெரியவளை நோக்கி.
 'அக்கா, வா! நாம் யோவ் விடுவோம், அவன்
 அண்ணன் மாரர்கள் சாகவில்லை, அவன் யோவ்
 சிசால்லுகளும்; சின்ன நோவம் அவர்கள்
 வருவார்கள், நாம் திங்கு திருந்துவால், பெரிய
 விடுவார்கள், வா! யோவ் விடலாம்! என்று,
 கூப்பிட்டாள்.

பர்வதி.

'அண்ணன்/என் அண்ணன் மாரர்கள் சாகவில்லை
 பெண்ணு சிசால்லுகளோ? உண்மையில்!
 உலகமே க்காட்டில், என் அண்ணன்கள்
 திருந்து கொடுத்தார்கள்!'

பரவல் / பாடல்
பிரண்ணை நங்கள்,

|| தூலி நல்லோ தூலி தூவி ரக் கண்டேன்
பிரண்ணை தூவி ரக் கண்டேன்
தூரணியிலே தூலி விசுகக் கண்டேன்
பிங்கு விசுகக் கண்டேன்,
உள்க்குத் தூது பிரண்ணை மாங்கல்யம்
பிரண்ை மாங்கல்யம்

உருவி வர நானுங்கண்டேன்
அய்யோ நானுங்கண்டேன்,
பூக்கு நல்லோ பூக்குத் தூதுக்கு களும்
அம்மா தூதுக்கு களும்
பூந் தூதுக்கு பிரண்ணை நானுங்கண்டேன்
அய்யோ நானுங்கண்டேன்
தூங்கச்சரம் அம்மா தூதுக்குச்சரம்
பிங்கு தூதுக்குச்சரம்

சரிந்து வர பிரண்ணை நானுங்கண்டேன்
பிங்கு நானுங்கண்டேன்
பூதுக்குச்சரம் பிரண்ணை சுகம் சச்சரம்
பூந் தூதுக்கு நானுங்கண்டேன்
அய்யோ நானுங்கண்டேன் ||

283
பிரண்ணை / திருத்தி மாணியெல்லாம், ஆகாது
விசாய் யனங்கள் கண்டேன் / போய் மாறித்து,

எடுத்து, அடக்கம் செய்து விட்டு வடு
வேடம்/வாடுங்கள்.

அண்ணல் அம்மாணி! எங்காளேயன், அம்மா தொந்தரவு
செய்தீர்கள்? நாங்கள் திந்து உடுக்கு வந்து
விடுந்து,

பாட்டு

//
எங்களுக்கு தீச்சன் கை நாட்டை யுண்டு
அம்மா நாட்டை யுண்டு

→ தீன்க்காட்டு யந்தி குண்டு

அம்மா யந்தி குண்டு

தொல்லன் கை நாட்டை யுண்டு

அம்மா நாட்டை யுண்டு

→ தொந்தரகாட்டு யந்தி குண்டு

அம்மா யந்தி குண்டு

அம்மாணி/உன், அண்ணன் மார்கள், செக்காவும்
சரி/என்ன, ஆணாவும், சரி/நாங்கள் வரமாண
டோம்! அப்படி செக்குப் போன காலத்தில்,
தூலியை அதுக்கு, எளிக்கு விடுகிறோம்;
நீ வேண்டுமானால் போய் யார்க்குக் கொள்,
நாங்கள் வர குடியாது! என்று, ரிசால்லிவிட்டு
அடுவடும் செல்லாக்கள் மாண்கைக்கு

சென்று, விட்டார்கள்.

சிவர்கள், திந்து மாதிரி சொல்லிவிட்டு போன
பின்.

சின்னக் கொடிய பச்சிண, சிறுவள்ளதேவி.
மாதர்களை நோக்கி 'அடி, மாதர்களை! நம்
அரண்மனை யினருக்கும்துன்பு^{ன்} ரெண்டு யாரா
சேவகரை யும், கைப்பிடுங்கள்! என்னுள்.
மாதர்கள் சென்று^{ன்} ரெண்டு சேவகரை
யும், கைப்பிடுவார்களா.

பர்வத்யா. 'அய்யா, சேவகர்களை! மாதர்களை! உங்
கள் எல்லோருக்கும், எவ்வளவு சூரவியம்
வேண்டுமோ, எடுத்துக் கொண்டு, சிவர
வர் வீட்டுக்குப் போய்ச் சேருங்கள்! என்னுள்.
உடனே, சேவகரும், மாதர்களும், சிவர
வர்களுக்கு சேவை யான சூரவியங்களை
பெறக் கொண்டு, வீடு போய் சேர்ந்
துார்கள்.

எல்லோரும் சென்றுபின், பர்வத்யா, சிவவ
சையை நின்து, மாயவரை நின்து, அக்
தினி பகவான நின்து, நான் வர்த்தூல் சிமந்
து, உண்மை யானால்! எங்கள் அரண்மனை,
தூணை! அக்கினி யாழி எரிய வேண்டாம், மாயவர!

என்று பர்வதியா மாய வரை நினைக்கும்
 யோசு, அரண்மனை, சிவ ரென்று கீழிபித்து
 எரிந்தது. பிறகு வடுண பகவான நினைத்து
 மனது பெய்யச் செய்து, நெடுயை அணுகி
 நீராக்கி விட்டு, பிறகு அண்ணல் மாரகள்
 அடுக்கும்,
 செல்லநீக்கா மாணிகையில் வந்து நின்று,
 அழையம் அக்கிலியாவ் எரித்து, பிறகு
 வடுண பகவான மனது பெய்யச் செய்து,
 அக்கிலியை, நீராக்கி விட்டு, கீழே மண்
 டியிட்டு உட்கார்ந்து, அண்ணல் மார
 களின் அங்கணா, (எலும்பு) பொறுக்கி மடி
 யில் போட்டுக் கொண்டு காசுக் கரைக்
 கு செய்துள்.) 283

284) காசுக்கரையில் அண்ணல் மாரகளுடைய
 அங்குத்து விட்டு, விட்டு. பர்வதியா,
 காசுக்கரையில் சூன்சூரம் சூடு குக்கி
 விட்டு, மேட்டில் வந்து. வந்து குகமாக,
 சூடுகாலை மண்டியிட்டு, சூடுகாலைக் குண்டி
 வாங்கி உட்கார்ந்து, சூன்சூர மணலில்
 சூடு பிடி, கையில் எடுத்து, வெய்ய
 சபையை நினைத்து, மாயவரை நினைத்து,

மாயவா/நான் விழுவ வரத்தால், பிறந்தது
 உண்மையானால், திந்து ஒரு பிடி மணலும்,
 சாதமாக மாறுவேண்டும், காஞ்சிநாகா/என்று
 பர்வதியா மாயவரை நினைக்கும் போது, அவள்
 கையிலிருந்து, அந்நு மணல், அப்படியே
 சாதமாக மாறியது.

பர்வதியா அந்தச் சாத்தினை பாரையேல்
 வைத்து, அந்நிரங்காகத்துக்கு அண்ண
 ம் கொடுத்து, அண்ணல் மார்களின் கரு
 மாஞ்சீசை சரியாக செய்துள்ளாள்.

பிறகு காசுக்கரையில் திறங்கி இளக்கு விட்டு,
 அண்ணரிடம் போகலா மென்று சீலையை விட்டு
 துக்கடி, அந்நிரம் பாக கைநகல் அவர்க்கு
 விட்டு, புறப்பட்டாள் பர்வதியா.

பாட்டு,

பர்வதி

அண்ணரைத் தேடியவல்லோ உன்பிறுவி
 அருங்கிளியா சண்டாளி ~~சாந்த~~ ^{அவரை} அண்ண
 ரெயானரைத் தேடியவல்லோ அண்ண
 ரெயங்கி கொடியா வாளு அண்ண
 துண்டுகை துண்டுகை போனது உம்
 அண்ணு தூரை மறைய வில்ல
 உல்லாக்கு மயோனது உம் அண்ணு
 பரகை மறைய வில்ல

650,

செய்க
பாட்டு

"
யோன நல்லோ சின்னண்ணு சூட மறியேன்
யோயிருக்கும் சின்னணு சூவறியேன்
சூங்கும் நல்லோ சூங்கும் சூட மறியேன்
நீங்கள் சந்திரிக்கும் சின்னண்ணு சூவறியேன்."

பர்வதியா தானகத்தில சின்ன மார்கிளத்தி
→ சேடி வரும் போது, சங்க சூள்மும், சின்ன
சூள்மும். புடவையை பிடித்து திசுத்துது.

செய்க பாட்டு
பர்வதி: "சின்னணு கூந்தல் திடமயிற்றை என்பிணி
சின்னணர்களை கொத்துக் கொத்துாய்
திசுத்துகண்ணு.

இங்கிளத்தி சேடியல்லோ என்பிணி
சின்னணர்களை சித்திமியா வாரணண்ணு."

"
பாட்டு
நல்ல சூண்ணி சூகமது எனக்கு
நாவுணர்ந்து போகுதுண்ணு.
பச்சை சூதுண்ணி சூகமது. எனக்கு
→ பல்லுளர்ந்து போகுதுண்ணு.
சூகத்துக்கு ஒரு காரணம் என்பிணைய
சின்னணு சேடி சூண்ணிக்கு திடம க்க விஸ்வ "

பர்வதியாளுக்கு சூண்ணி சூகமது சூகமது,
வடக்கு சூகமகநின்று, மாயவனா நினைத்து நான்,
ரிசய் வதையயில் பிடித்து, சின்னணுமாய்!

என், தூகம் சீர்வதற்கு, உலகமேயால் மின்னல்
 மின்னி, பாசியோல் காலிரங்கி, ஒரு உதவு
 மனது பெய்து, திந்திக்கு கொடிக்கால் பள்ளத்தில்
 ஒரு கவளைத்திண்ணீர் வரவேண்டும், காஞ்சிநாதர்
 என்று, பர்வதூயா மாயவரை நினைக்கும்
 போது, உடனே மாயவர் கிருபையால், ஒரு
 உதவு மனது பெய்து, கொடிக்கால் பள்ளத்
 தில் திண்ணீர் வந்தது.) 284

85 (பர்வதூயா சந்திரோச மனைந்து, மண்டி யிட
 உட்காரந்து சூகம் சீர திண்ணீர் குடித்தூள்-
 பிறகு புறம்பட்டு, மதுக்கார வனத்தில் நுழை
 ந்து வரும்போது,

முன்காலத்தில், சூமரை குழந்தை வரத்திற்கு
 போடும் போது, நாகவனத்தில் ஒரு நாகன்
 வந்து சூமரையை குறுக்கிட்டு, 'அம்மா!
 சூமரை! உனக்கு வரம் வாங்கும் போது, என்
 க்கும் ஒரு குழந்தை வரம் வாங்கிவா! உன்
 மைந்தர்கள் வந்து காலத்தில், என் குழந்தை,
 நாகன்! அவர்களுக்கு உதவி செய்யும்
 என்று சொன்னதில்லவா? அந்த நாகன்
 குடி, நாகன், திம் போது திந்துவனத்தில்
 திந்துது. பர்வதூயா வடுவனத்தி, நாகன் கண்டு

~~பாட்டு~~ 'புகா/நம் வனத்துல், யாருரா/பூடு பெண் வடுக்
கிள்' என்றது.

பாட்டு

"சீரிய என்னுத்தூ நாகனது

சீரியேய என்சாமி வடுகுதுயார்

→ பக்கரித்து என்னுத்தூ பல்க்கடித்து
பிடிக்கவே என்சாமி வடுகுதுயார்"

நாடுகந்நிரன் கோயத்துடன் பர்வதியானின்
பிடுக்கல் வந்துதுயார்த்து, தெய்வம் பிழையாக
கிடுப்பதைக் கண்டு, 'அம்மணி/நீயார்? என்னு
டைய வனத்துல், பிடுகு தெரண்டு வரவேண்டி
ய, காரணம், ~~எ~~ன்ன? உன்னுடைய, இவர் எது?
தொல்? என்றது.

பர்வதி: 'நாடுகந்நிரா/நான், பெண்ணிவள நாடு.'

நாகன்: 'சரி, நல்லது! பெண்ணிவள நாட்டின், யார் புகளம்மா?

பர்வதி: 'என்துகப்பன் பெயர்/குன்னுடையாக்கவுண்டர்.

பெண்தாய், பேர், தூயனையாக்கவுண்டிசீசீ.

பெண் அண்ணன் மாரர்கள் கிடுவடும், வீரமலைக்கு
பெண்மேல் சண்டைக்கு வந்து கிழந்து விட
டார்கள்! அவர்களை, சீசீயக் தெரண்டு தூன்
யோகியேன்!

நாகன்: 'அம்மணி, நல்லது! உன்னுடையார், குழந்தை வரத்
துக்குப் போகும் போது, பெண்தாயார் கிடுக்கிட்டு

உன் தூயிடம், எனக்கும் ஒருவரம் வாங்கி
 வா! சிவப்ப வாங்கி வந்தால், நீ தேரும்
 மைந்தீர்கள் வந்த காலத்தில், உன்மைந்தர்கள்
 திருவடும், பன்றி மேல் சண்டை போய் திறந்து
 விட்டால், உன் மகள், தீங்கா! சிண்ணை ரைத்
 தேடி, வீர மிலக்காட்டுக்கு போகும் போது,
 சிப்போது, என் குழந்தை சிங்கிடுந்து,
 பர்வதியாடுக்கு வெய்யல் சிடியாமலும்,
 மனையில் நினயாமலும், படம் விரித்து,
 குடை பிடித்து, பத்திரமாக கட்டிய போய்
 சிடுக்கண்டி மாது, துவசி சிவ்யம் திடத்
 தீல் விடச் சொல்கிறேன்! என்னை, என் தாயார்,
 உன் தூயாரிடம் கூறியிருந்தாள்,
 சிவன் பிறகாரம், நான், சிப்போது உன்னைக்
 கொண்டு போய், சிடுக்கண்டி, மாது! துவசி
 சிவ்யம் திடத்தீல் கொண்டு போய் விகம்
 படி, என் தாயார் கட்டியிடம் சிடுக்கீர்கள்!
 சந்தையால், உன்னை சிப்போது கொண்டு போய்
 விடுவது, என்னை உய்குமை; வரம்மா! என்னை,
 நாடுகந்தீரன், பர்வதியாள துன்னைய குழகின்
 மேல் வைத்து, படம் விரித்து, வெய்யல் சிடி
 யாமல் குடை பிடித்துக் கொண்டு, முடிபட்டது.

பாட்டு,

//

மதுக்கார என்சாமி வனந்துண்டா
 வடுகு தே என்சாமி நாகனது
 நாக மல என்சாமி தேடியல்லோ
 வடுகு தே என்னுத்தா நாகனது
 சிறியே என்னுத்தா நாகனது
 சிறியே என்சாமி வடுகுதுயார்,") 285

நாகேந்திரன் நாகமலவந்து, அருக்கண்டி
 மாதூரவின் துவசுக்கம்யத்தின், அருகில்,
 பர்வதியாளி சிறுக்கி விட்டு. 'அம்மா, பர்வதி!
 திதேரா! திந்துக் கம்யத்தின், அருக்கண்டி மாதூர!
 துவசு செய்க்கினள், நீயோய் திந்து மாதூரவை
 உவணங்கினால், திந்து, மாதூர! உன்னிக் கொண்
 டு யோய், உன் அண்ணலிடம் சேர்ந்து விடுவாள்!
 என்ரு, செல்லி விட்டு, நாகன் விடை பெற்று
 துன்னுடைய வனம் யோய்ச் சேர்ந்தது.

சிங்கு திம்யயிருக்கும் யோது. பால்க்கடலில்
 மாயவர், அகா, பர்வதியா/துன்னுடைய அண்ணலார்
 களைத் தேடி நாகவனம், அருக்கண்டி மாதூரவிடம்
 யோய் விட்டாள்; உடனே, நாம யோய், அவரு
 க்கு, அண்ணலார்களை எழுப்பி வேசுவதூ
 கு

வரம், வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று,
கூட வாகன டிரைவ் முடிப்பதாய்,

பாட்டு

//
பால்க்கல் என்சாமி விட்டுமல்லோ
மையமா என்சாமி யூக்குரூரூ
நாகமல என்சாமி ஜேடியல்லோ
வடுகிணை என்சாமி மாயவரும் //

மாயவர் நாகமலவந்து, அடுக்கண்டி மாதிரி
வின்துவசுக்கம் பத்தினி அடுக்கல் அழங்கினார்.

மாயவர்! அம்மா, அடுக்கண்டி மாதிரி! துவசு நிலைய
விட்டு மீன்று நான்கை நேரம் கீழே கிற
ங்கி, வா! என்தும், அடுக்கண்டி மாதிரி
கீழே அழங்கி வந்து, மாயவரை வணங்கி,
சிவாமி! என்ன, எத்தனை கீழே அழங்கி
வரசு சென்னர்கள்? நான், என்ன துவசு
செய்தேன்? என்றார்.

மாயவர்! அம்மா, அடுக்கண்டி! கித்தும் பெண் உன்னிப்
போல், ஆடுமத்தினி! அவளுடைய அண்ணன்
மாரர்கள், வீரமலக்கு மன்றமேல் சண்டைக்கு
வந்து, கிங்கு கிறந்து விட்டார்கள்; கிம்போது,
கிவள் அவர்களைத் தோடி வந்துருக்கினாள்;
பீதகையால், அண்ணமாரர்களை விடுப்பிடுன்று

நூலினை நேரம், அவர்களுடன் யேசுவதூட்டு
ந.ஷ்மரண்டம், வரம் வாங்க வேண்டும்! அதுந்
து, அவருக்கு தீன்று நாஸ்தை நேரம் துவச
நிலையை, விடு' என்று.

அடுக்
கண்ட. / சிவாமி, நல்லது! சிம்மாடியே, ரிசய்யச் சொல்
லுங்கள்!

மாயவர். / சிம்மா, பர்வது! நி, திந்து துவசக் கம்பதூவில்
ரீய், ந.ஷ்மரண்ட நோக்கி, துவச ரிசய்ய
பர்வது! சிவாமி, நல்லது! என்று, துவச நிலையில்
ரீய், திரண்டு கையையும் ரீய், துவச
ரிசய்யம் போது.

மாயவர். நாம், போய், ந.ஷ்மரண்டம் சொல்லி,
பர்வதுகளுக்கு வரம் வாங்கி கொடுக்க
வேண்டு' என்று, ரிசய்ய சமை நோக்கிப்
முடிப்பதாய்.) 286

பாட்டு
"நாகவனம் மாயவர் விட்டு மல்லோ
ரிசய்ய வலோகம் பூக்குகிறார்.
ரீய் கைலாசம் தீய் திணி
ஹரி நாமர் வடுகிறார்.
ந. சண்ட சன்னதிக்கு அங்கு
எம் பெருமாள் வடுகிறார்!"

மாயவர் தெய்வ சமயக்கு வடுவதைக்
கண்ட, ந.ஷ்யரன், மாயவரை எகிர்தெண்டு
பிணைத்து வந்து, சீதனத்தின் அமரசு
செய்தார். யிழு,

ந.ஷ்யரன்! மைத்துணரே, யநந்தூமா! எது காரியமாக,
நாகலாயம் வந்தீர்கள்?

மாயவர். மைத்துணரே! வீரமலைக்காட்டில், சிண்ண
மார்கள் சிறந்து விட்டதால், தீங்காய்வதில்,
பிணைத்து கொண்டுக்கொண்டீர்கள்; சிப்பியை,
சிண்ணமார்களை எகிர்தெண்டு நேரம்
பேசுவதற்கு, தீங்கனிதம் வரம் வாங்க,
நாகலையில் சுவசு செய்தீர்கள்; அதைகயால்,
தீங்கனிதம் கண்டுணர்ந்து, சிண்ணமார்களை
எகிர்தெண்டு வேசு சிவனுக்கு வரம் கொடுங்கள்/
யிழு, அவர்கள் உயிரைக் கழித்து கொள்
வோம்! என்முன்.

ந.ஷ்யரன். மைத்துணர்! நல்லது, சிப்பியே சிவனுக்கு
வரம் கொடுக்கிறீர்கள்; தீங்கனிதம், சிவனுக்கு
மாதிரி செய்து, வரங்கள்! என்முன்.

உடனே, மாயவர் ந.ஷ்யரனிடம் விடை
பெற்று, நாகலை வந்து, அருக்கண்ட
மாதிரி சுவசுநிலை போய் சென்றது,

658,

மாயவர்! சிம்மா, பர்வதி! திண், நீகீடேய கிறங்கி வந்து,
 தாசுக்கரை சென்று குளித்து விட்டு,
 ரா. வ்யாபரண, நினைத்தார்! தெய்வலோகத்தில்
 திருந்து பெரன் பிரம்ம வரும்! யிழகு சிண்
 ணரை எழுப்பி யேசி விட்டு, ரிபான் பிரம்
 மை தெய்வலோகம், அனுப்பி விட்டு என்று
 சொல்லிவிட்டு, மாயவர் பால்க்கடல் யோய்
 சீ சேர்ந்தார்.

மாயவர் சென்றதும், பர்வதியா திருக்கண்டி
 மாதிரை நோக்கி, 'சிம்மா, திருக்கண்டி
 மாதிரை! நான், என் சிண்ண மார்களை எழுப்
 பி யேசும் வரை, எனக்கு மயக்க மில்லாமல்,
 மோர் குடித்து, மொடையாரி ய் யேச வேண்டும்!
 துண்ணீர் குடித்து, துடியாழி ய் யேச வேண்டும்!
 ஆகையால், எனக்கு.

பாட்டு

~~மாயவர்~~ // சிம்மா சாதும் ஆடு கிண்ணியிலே
 துண்ணீர் ஆடு தெய்விலே
 தூய வெம் ஆடு கிண்ணியிலே
 திளநீர் ஆடு தெய்விலே //

சிம்மா, தூய! திதெய்வம் எனக்கு கொடுக்க
 வேண்டும்! என்றுள்.

சுடுக்
கண்டி

சிம்மா, பர்வதி/நீ, கோட்டை - தெல்லாம்பு துடு
தி னோன்; சீனா, யோட்டுக் கொண்டு போக
பாத்திரம் சீனா மில்லி/நீ, உடனே வீரம்
பூர் சென்று, மண்ணாடை யாரிடம் ஏடுகரக
சி செளய சீனாக செந்து கொடுக்கச்

செளலி, வாங்கி, வாழ்மா!) 227

பர்வதி

சீனி நல்லது, தூய/என்று. விடை பெற்று,
வீரப்பூரை நோக்கிப் பழம்பட்டாள்.

பாட்டு

"நாக மல என்னுத்தூ தோக மல
நாலெட்டம் என்சாமி சூல் ந்துமல
வேகாது என்சாமி வெய்யலிலே
வெந் தெரிந்த என்சாமி காணலிலே
வீரப்பூரை என்னுத்தூ தோடியல் லே
பத்தினியம் என்னுத்தூ வந்து நடந்தூள்
சில்லு பொடி என்சாமி துள்ளு பொடி
சிணல் கொண்டு பத்தினிக்கு விளையார்"

பர்வதி வீரப்பூர் சென்று, மண்ணாடை யார் வீட்டு
க்கு போகும் போது.

மண்ணாடை யார் வீட்டில், பக்கத்து இடரில்
ஏதோ, பொங்கல் விடுஷ சத்திற் காக,
வேண்டிய உண் பாத்திரங்களும், மய்யும்,

குதிரை, காளை, துவடு குதந்தை, சிப்படிப்பட்ட
 உருவங்களும், ரிசய்து வைக்கிறந்தது.

வீட்டில், மண்ணுடை யார், வேலு ரிசய்து ரிகாண்ட
 ருந்தார். பர்வதியா, மண்ணுடை யாரின் பார்த்து-

~~பர்வதி~~ / சிப்பா, உடை யார் களை! என் சிண்ணன் மாரகள்,
 விரமங்கீகாட்டில், சிபுந்து. விரட்டாரர்கள்!
 நான், சிவர்களை ரிசய்து யேச வேண்டும்;
 சிவர்களை ரிசய்து யேசும் வரை, என்க்கு
 மயக்க மில்லா மல்லிக்குக், சாதுடும், சிண்ணி
 நும் ரிகாண்ட யோச வேண்டும்; சிவையால்,
 ரிசய்து ரிசய்து யுகள், சிவந்த ரிசய்து
 ரிகாடுங்கள்/என்றுள்.

சிவக்குக் கேட்ட மண்ணுடை யார்கள், அம்மணி!
 எங்களுக்கு சிப்போது நேரமில்லை, சிப்படி,
 சிவசுயம் வேண்டி மென்றுள், நான்கு சிவ
 க் ரிகாடுத்து, சிவ சட்ட வாங்கிக் ரிகாண்ட,
 யோ/என்றுர்கள், உடை யார்கள்.

சிவக்குக் கேட்ட பர்வதியா, சிப்பா, உடை
 யார் களை/என்னைம்.